

Hetty ten Holt

Of weet je alles al

Kleine gedichten voor wie
een dierbare verloren heeft

Voorwoord

Na het plotselinge overlijden van mijn moeder in december 2016, ben ik gedichten en tekeningen gaan maken waarin ik mijn rouwproces nauwgezet onderzoek en beschrijf. Ik wil de gedichten en tekeningen nu publiceren in een mooie dichtbundel, met een harde kaft, losse boekomslag en leeslint.

Het wordt een troostrijk (cadeau)boek voor wie een dierbare verloren heeft.

Deze preview bevat 5 gedichten en is bedoeld om een indruk te krijgen van de dichtbundel. De dichtbundel bevat 50 gedichten en tekeningen.

Wil je me helpen de publicatie te realiseren?
Word dan donateur van mijn crowdfundcampagne op Voordekunst.
Kijk op www.voordekunst.nl/projecten/7657/

Wil je als organisatie een groter aantal exemplaren afnemen of heb je een ander idee om bij te dragen aan de promotie en publicatie van de dichtbundel?
Neem dan contact met me op via hetty@hettyontdekt.nl

Meer weten over mij?
Kijk dan op www.HettyOntdekt.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze preview mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, internet, fotokopie, microfilm of op welke andere (digitale) wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this book may be reproduced in any form by print, internet, photoprint, microfilm or any other (digital) means without written permission from the publisher.

We hebben tijd

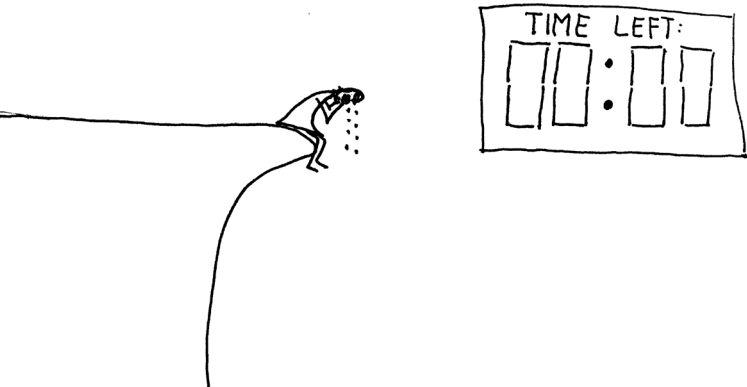
we denken
we hebben tijd
voor ruzies
voor koppigheid
voor even afstand van elkaar

we hebben immers
nog tijd om alles
uit te spreken
lief te hebben
sorry te zeggen

totdat de tijd je
plots ontvalt
en je wordt
ingehaald door
later

dan is er alleen nog tijd
voor had ik maar
een eeuwig vragen
heb ik het goed
gedaan?

was ik de beste mens
die ik kon zijn tussen
begin en eind
terwijl ik dacht
we hebben tijd

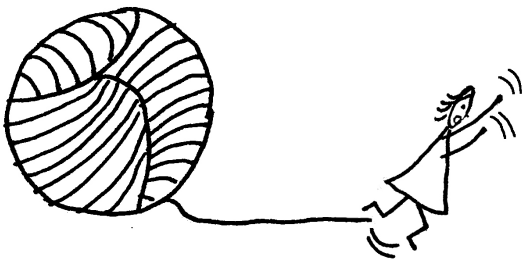
Draadloos

het is geen kwestie van
de draad
weer oppakken
even stilstaan
en weer
doorgaan
er is geen draad
er is geen doorgaan
het wordt niet meer
zoals het was

alles is veranderd

totdat een nieuwe draad
zich aandient leef ik
draadloos

buiten de tijd betekenisvol
en betekenisloos
tegelijk

Niemand die het merkte

ik
brak
en viel uiteen
in duizend
stukken

en was hoogst verbaasd
toen ik de volgende dag
gewoon weer op kon staan

ik was gelijmd, niet alle stukjes
op de juiste plek en overal
breuklijnen

maar niemand die het merkte

In geval van nood

'Wie kunnen we bellen in geval van nood?' vraagt het formulier. Mijn pen zweeft boven het papier, tranen prikken achter mijn ogen. Deze zag ik even niet aankomen.

Natuurlijk zijn er namen, nummers, mensen die me zouden helpen bij nood, maar er is niemand meer bij wie ik altijd terecht kan, wiens wereld zou instorten als mij iets overkwam.

Ik ben in de basis alleen.

Ik lever het formulier in en zeg: 'Over deze vraag moet ik nog even nadenken. Belt u voorlopig maar gewoon 112'.

Onze laatste dag samen

als ik onze laatste dag samen
over mocht doen zou ik
heel vroeg opstaan
en je ontbijt op bed brengen
(je zou heel verbaasd zijn)

ik zou met je naar het bos rijden
voor een lange wandeling
en daarna uitgebreid samen lunchen
ik zou je vragen over vroeger
voordat je mijn mama werd
wie je was en waar je over droomde
ik zou naar je luisteren en
proberen niet met je te kibbelen
(wat niet zou lukken)

ik zou je vertellen wie ik ben
en hoeveel ik van je hou en jij
zou zeggen dat je het al wist
ik zou je vragen om te blijven
omdat ik nog niet zonder je kan en jij
zou zeggen dat je trots op me was
ik zou lang naar je kijken je stevig
omhelzen en je heel lang vasthouden

deze dag heeft nooit plaatsgevonden
want het liep anders: jij niet meer
in staat om te spreken ik naast je bed
huilend, lachend, pratend, zingend, slapend
tot aan je laatste adem

en waar jij mij eens het leven kon geven
kon ik alleen liefdevol aanwezig zijn toen
het jouwe abrupt eindigde

